

Column

Johan Heirman

Mijn overbuurman Albert is de voorbije winter negentig geworden. Maar op één mei stonden zijn aardappelen al boven de grond. Zijn op het zuiden hellende moestuin van minstens honderddertig vierkante meter leemgrond heeft hij eigenhandig omgespit. Dat zie ik mijzelf op die leeftijd niet meer doen. Mijn eigen veel kleinere moestuin, zo'n tachtig vierkante meter, heb ik op dit ogenblik nog maar voor de helft bewerkt en beplant. Dat is ook wel logisch, mijn 'lochting', lager op de helling gelegen, is kouder en vochtiger, en dus later bewerkbaar. Terwijl ik daarmee bezig ben, geniet ik volop van de kruidige geuren van bloeiende meidoorn, sering, fluitekruid en damastbloem. Onderwijl zingen zanglijster, roodborst, winterkoninkje, vink, groenling en de tjiftjaf onverdroten, en wat verder weg is ook de koekoek weer van de partij. Terwijl ik even uitrust neem ik het geluid van de lijster op met mijn smartphone en speel het weer af. Hij reageert bijna onmiddellijk, vliegt zigzaggend dichterbij en gaat in de notaar zitten zingen om de rivaal te verjagen. De tjiftjaf reageert nog heftiger, hij komt tot in de vijgeboom vlakbij mij, en valt zijn spiegelbeeld in het raam aan. De eksters zijn veel discreter. Ze hebben hun nest gemaakt in de top van de hoge

Een prachtig weekend

'Blauwe van Eksaarde' populier op de hoek van het perceel, die nu frisgroen in blad staat, nog een beetje doorzichtig. Ze vliegen nooit rechtstreeks naar het nest, maar gaan langs onder in de boom en sluipen in de dekking naar boven. Ik denk dat ze dat doen om hun nest niet te verraden, want vroeger joegen jagers daar nogal eens een schot hagel doorheen.

Op zondagen is het in Lierde verboden het gazon te maaien. Maar in de praktijk wordt de voorziene GAS-boete van 60 euro nooit geïnd. Het hele weekend lang is een loonwerker met een superzware tractor velden in de omgeving aan het bewerken. Daar stopt hij pas mee om halftwaalf 's nachts, dan komt hij nog met zijn reusachtige machine door ons smalle straatje gedenderd. Daar laat hij grote hoeveelheden leem achter die van zijn banden vallen. Hoewel hij zelf zijn hele leven landbouwer was heeft Albert geen goed woord over voor het moderne boerenbedrijf. Te zware machines vindt hij, te veel vergif, wèg hazen en patrijzen. De hele zondag hoorde ik ook gejoel

van kinderen bij de burens. Blijkbaar hadden ze een opblaasbaar badje in de tuin gezet. Het was dan ook 27 graden, op 6 mei! Tegen de avond oogstte ik enkele rabarberstengels, en terwijl ik ze in de keuken aan het klaarmaken was zei Fatima ineens op licht verontruste toon: 'Il y a quelqu'un dans le jardin'. Ik geloofde het eerst nog niet, maar zag toen een gegeneerd glimlachend gezicht tussen de struiken opdemen. Terwijl de kinderen badderden hadden mijn burens en hun bezoekers een balletje getrapt, en de man die deze over de muur geschopt had kwam het zoeken. Ze dachten dat wij er niet waren, wij maken immers maar weinig herrie.

Ik ben er wel zeker van dat deze man nooit dit tijdschrift in handen gehad heeft, maar hij nam het woord 'oase' in de mond in verband met onze tuin. Ik hoop dat hij dat ook zo zal overbrengen bij mijn bladhatende burens, maar dat hij, terugkerende met de bal, helemaal onder de rupsjes van de kardinaalsmutsstippelmot zat zal allicht niet geholpen hebben.